

[Steen Folke]

kenland står for nogle andre synspunkter, og derfor undrede statsministerens udtalelser mig.

Jeg vil godt have at vide af forsvarsministeren, hvad det egentlig var, der skete. Forsvarsministeren prøvede at få noget med, men kunne alligevel ikke, da det kom til stykket, få det med, så vidt jeg har forstået. Man siger ellers, at det er en forsamling af demokratiske lande, så det lyder lidt mærkeligt, at Danmark ikke skulle kunne få lov til at udtrykke det, Danmark gerne ville, ved den lejlighed. Jeg vil gerne have forsvarsministerens egen redegørelse om det.

Så vil jeg sige til udenrigsministeren – hvis han overhovedet er her mere, han har åbenbart forladt debatten, men forhåbentlig kan det refereres for ham alligevel, og han kan måske vende tilbage til debatten på et senere tidspunkt – at jeg stillede faktisk to spørgsmål til ham.

Måske statsministeren vil være venlig at referere, at jeg først spurgte udenrigsministeren, om han vil bekræfte, at regeringen i en række situationer har talt med to tunger, forstået på den måde, at den dels har forelagt den dagsorden, der er vedtaget af et flertal i folketinget den 26. maj i år, dels har gjort opmærksom på, at regeringen mener noget andet, og jeg tænker vel at mærke på officielle lejligheder. Jeg mener ikke, at man kan handle sådan, men jeg vil gerne have at vide, om det er rigtigt, at regeringen har handlet på den måde.

Det andet var et ordret citat af udenrigsministeren, som har sagt: det er helt forkert at tale om en forlængelse af forhandlingsfristen. Jeg spurgte udenrigsministeren: hvordan harmonerer det med vedtagelsen af 26. maj 1983? Jeg vil stadig gerne have svar på de to spørgsmål.

I øvrigt sagde jeg i første omgang noget om, at udenrigsministeren i virkeligheden brugte en stor del af sin tale til et nukleært bogholderi. Statsministeren sagde, at vi skulle passe på ikke at falde i den grøft, men det gjorde udenrigsministeren, og jeg vil gerne tage en enkelt ting op fra dette bogholderi.

Udenrigsministeren sagde bl.a., at der er tale om en konsolidering af det sovjetiske monopol på denne type våben – det er mellemdistancevåben, det drejer sig om – så længe Sovjetunionen ikke er rede til en nul-løsning. Den form for argumentation er ful-

og svindel, det ved udenrigsministeren ud-mærket. Man slår ned på én type våben i den samlede såkaldte terrorbalance, hvor modparten er stærk, og kræver, at de skal elimineres. Ikke blot mellemdistanceraketter, men landbaserede mellemdistanceraketter. Derimod ønsker man ikke inddraget de våbensystemer, hvor man selv står stærkt. Jeg tænker for USAs vedkommende først og fremmest på de flybaserede atomvåben og de undervandsbådsbaserede atomvåben.

Vi vil naturligvis gerne have fjernet samtlige SS-20 raketter, samtlige landbaserede mellemdistanceraketter i Europa, men vi vil min-sandten også gerne have fjernet de atomraketter, der er udstationeret på amerikanske fly og u-både i det europæiske område. Det ville være en ægte nul-løsning. Den går vi helt ind for.

Jeg var glad for hr. Lasse Budtz' svar til mig for snart flere timer siden. Der er næppe nogen, der kan huske det, men det indeholdt faktisk et par vigtige præciseringer af fortolkningen af socialdemokratiets dagsorden, og det betyder, at vi kan stemme for den dagsorden.

Mere interessant er det, at med hr. Bil-grav-Nielsens udtalelser i første omgang er det klart, at et flertal i folketinget nu kræver, at regeringen omgående skal tage initiativ til indkaldelse af et ekstraordinært NATO-ministerrådsmøde senere i denne måned. Det er faktisk vigtigt, at vi med debatten har nået dette resultat.

Hr. Lasse Budtz var inde på, at det bliver interessant at se, hvordan regeringen faktisk vil stemme. Det er jeg enig i, fordi det nok giver et varsel om, hvor loyalt man vil administrere den dagsorden, der formentlig bliver vedtaget senere i aften.

Jeg vil da gerne spørge først og fremmest udenrigsministeren – som ser ud til at være kommet tilbage – hvad regeringen agter at gøre, når den skal administrere denne dagsorden. Hvad vil den rent faktisk gøre? Hvornår vil den tage et initiativ over for NATO? Hvordan vil man spille ud? Og hvornår vil man kræve et ministerrådsmøde afholdt? Udenrigsministeren har selv været med til at prøve at skabe usikkerhed om, hvornår de afgørende datoer er, og har henholdt sig til brede formuleringer om, at opstilling vil ske inden udgangen af dette år, og den slags. Men vi er jo så tæt på nu, at dagene og uger-